

Orosz professzor Budapesten: a szingapúri találkozó belpolitikailag fontos Donald Trumpnak és Kim Dzsongunnak

Vlagyimir Prjahnin vázolta Peking, Moszkva, Washington és Tokió álláspontjainak különbségét.

A térség tele van konfliktusos gócpontokkal

Az északkelet-ázsiai térség viszonyait felvázolva Vlagyimir Prjahnin kijelentette: itt található a legtöbb konfliktusos gócpont a világon. Ezek közül a következőket emelte ki:

- **Tajvan** - A kontinentális Kínai Népköztársaság szerint a Tajvan és pár kisebb szigetből álló Kínai Köztársaság kormánya nem legitim, bár a két ország között egyre jelentősebb kereskedelmi kapcsolatok vannak, a katonai összetűzés mostanság kizárható.
- **Szenkaku-szigetek** - Japán, Kína és Tajvan között lehet egy területi, térségi konfliktus gócpontja. *(A japán álláspont szerint nem férhet hozzá kétség, hogy a Szenkaku-szigetek egyértelműen Japán elidegeníthetetlen területét képezik a történelmi tények és a nemzetközi jog fényében. Erről [ITT](#)*

írtunk részletesebben.) Prjahn szerint a feszültségek feloldásában döntő fontosságú, hogy az Egyesült Államok határozottan állt ki a japán álláspont mellett.

- **Dél-kínai-tengeren lévő szigetek** - A Dél-kínai-tenger olajtartalékát 23-30 milliárd tonnára becsülik, de hatalmas szénhidrogén-készletek is rejtőznek itt. Kína, Tajvan, Vietnám, a Fülöp-szigetek, Malajzia és Brunei is konfliktusban van a hovatartozásuk miatt. Továbbá az amerikai hadiflotta állandóan jelen van a térségben, a tengeri szállítmányozás miatt pedig a japánok is érdekelt felek a térségben.
- **Dokto-szigetcsoport** - A geológusok szerint földgázkincseket rejthet, Japán és Dél-Korea között van vita rajta.
- **Kuril-szigetek** - Területi konfliktus részét képezi Japán és Oroszország között. A II. világháború végén került a Szovjetunió fennhatósága alá.

Vlagyimir Prjahn kiemelte: a világ szempontjából most az atomprogramját létrehozó Észak-Korea számít a legfontosabb konfliktusos gócpontnak, és rendkívül fontos szerepet játszik a nemzetközi kapcsolatokban. Hozzátette: az észak-koreai kérdésben kialakult egy bizonyosfajta egyetértés és konszenzus, amelynek Oroszország is tagja. Az egész nemzetközi közösség az észak-koreai atomfegyverprogram felszámolásában érdekelt. A politikai motivációkban és célokban azonban jelentős eltérések mutatkoznak a különböző szereplők között.

Eltérő célok és hozzáállások

Vlagyimir Prjahn kifejtette: az Egyesült Államok azért nem lépett előbb katonailag az észak-koreai rezsim ellen (*ezzel elejét véve az ország atomprogramjának*), mert tudomása szerint Washingtonban még Bill Clinton idejében kidolgoztak egy ilyen lehetőséget, de ez százezer amerikai és több millió dél-koreai ember életébe kerülhetett volna.

„A dél-koreaiak ennek a konfliktusnak a túszaí”

– szögezte le Prjahn. Ezt az Egyesült Államoknak mindenképpen figyelembe kellett vennie. A katonai beavatkozás ellen szólt az Egyesült Államok és Kína viszonya is. Utóbbinak az érdekszférájába tartozik az egész Koreai-félsziget, és elfogadhatatlan lenne a kínai vezetésnek, hogy amerikai csapatok kerüljenek a határukhoz közel. Prjahn kiemelte: bár Kínának érdeke, hogy Észak-Korea, mint „*pufferállam*” fennmaradjon, de ez nem azt jelenti, hogy el lenne ragadtatva az ország politikájától. Pekingnek azonban rosszabb lenne, ha olyan „*bábállam*” jönne helyette létre, amely alá lenne rendelve az Egyesült Államoknak.

Peking, Moszkva, Washington és Tokió álláspontjainak különbségéről szólva kifejtette:

- **Peking** szerint tiszteletben kell tartani Észak-Korea szuverenitását, semmilyen külső beavatkozást nem támogatnak a rendszer megváltoztatására, az ugyanis az ország sajátja.
- **Moszkva** hasonlóan vélekedik, mint Peking, de az a legfontosabb a számára, hogy a rendezésből semmiképpen se maradjon ki, egy amerikai-kínai szövetségtől pedig kifejezetten tartanak az oroszok. (*Prjahn Oroszország jóval kézzelfoghatóbb érdekeire is kitért: Moszkvának azért fontos Észak-Korea, mert szeretné, ha – kínai partnerekkel - létrejönne a transzkoreai vasútvonal. Ennek a lényege az lenne, hogy Dél-Koreából az áruszállítás vasútvonalon csatlakozzon Észak-Koreán és Kínán át a transzszibériai vasútvonalhoz, így jutva el az európai országokba is. Ezzel jelentősen csökkenne a szállítási idő a hajózáshoz képest, nem mellesleg Oroszország válhatna a világközlekedés gerincévé.*)
- **Washington** Észak-Korea denuklearizálásában érdekelt, ez részben megegyezik a dél-koreai célokkal is, amelyek az újraegyesítést is tartalmazzák, de Prjahn beszélt olyan dél-koreai hangokról

is, amelyek nem ítélték el az észak-koreai atomprogramot, mert ha a két ország újraegyesülne, akkor Korea atomhatalom lehetne.

- **Tokió** egy Ceausescu féle forradalmat látna szívesebben, amely teljesen eltörölné az észak-koreai rezsimit. Prjahnin úgy vélekedett: az ilyen rezsimdöntő terveknek nincs realitása.

Miért kellett a szingapúri találkozó?

Előadása végén a professzor Donald Trump és Kim Dzsongun szingapúri találkozásával kapcsolatban is jóslatokba bocsátkozott. Szerinte nem kell várni „egy óriási eseményt, nem lesz semmi sem”, azt is hozzátette, jó lenne, ha tévedne. Azt mondta, hogy Kim Dzsongun nem fog lemondani az atomprogramjáról, Donald Trump pedig egy hosszú folyamat kiindulópontjáról fog beszélni, amelynek a végén a két Korea atomfegyver nélkül egyesül.

Prjahnin úgy vélekedett, azért kell ez a találkozó, mert belpolitikailag nagyon fontos Donald Trumpnak és Kim Dzsongunnak is, hogy diadalittasan térhessen vissza hazájába.

(Arról, hogy végülis miről volt szó a találkozón, és mit írt alá a két vezető, [ITT](#) és [ITT](#) olvashat.)

Japán óvatos

Szahasi Rjo professzor, a Kanagawa Egyetem Ázsiai Tanulmányok Központjának igazgatója hasonlóan szkeptikusan fogalmazott a szingapúri találkozót megelőzően az egy héttel ezelőtt a Budapesti Corvinus Egyetem Nemzetközi Tanulmányok Intézetében tartott [előadásán](#), mint Vlagyimir Prjahnin. Rjo arról beszélt, hogy Kim Dzsongun nem elég elkötelezett, és Donald Trump sem, aki csak fel akar mutatni egy történelmi megállapodást, bizonyítva az amerikai szavazóknak, hogy szemben Barack Obamával, neki sikerült tárgyalóasztalhoz ültetnie az észak-koreai vezért. A szingapúri találkozó után Abe Sindzō japán kormányfő „nagy jelentőségűnek” nevezte, hogy Kim Dzsongun „világosan megerősítette” Donald Trumpnak a Koreai-félsziget atommentesítését. Onodera Icunori japán védelmi miniszter óvatosabban fogalmazott, és arra figyelmeztetett: még ha tettek is bizonyos ígéreteket a csúcstalálkozón, Japánnak nem szabad óvatlaná válnia, amíg gyakorlatba nem ültetik azokat.

Az ördög a részletekben bújik meg

Oroszország egészében pozitívan értékeli azt az impulzust, amelyet az amerikai-észak-koreai csúcstalálkozó adott a Koreai-félsziget válságának rendezésében, és segítséget nyújthat Észak-Koreának a nukleáris fegyverek megsemmisítésében – idézte az MTI Szergej Rjabkov külügyminiszter-helyettest, aki az orosz hírügynökségeknek kommentálta a keddi szingapúri Trump-Kim találkozót.

A Rjabkov azt is megjegyezte, hogy „az ördög természetesen a részletekben bújik meg”, és még meg kell ismerkedniük a konkrétumokkal. Moszkva arra számít, hogy a rendezés érdekében szükség lesz a hathatalmi formátumhoz - az Észak- és Dél-Korea, Egyesült Államok, Oroszország, Kína és Japán között folytatott tárgyalásokhoz - való visszatéréshez.

Oroszország azt is felajánlotta, hogy segítenének Észak-Koreának a nukleáris fegyverek megsemmisítésében.

Vlagyimir Dzsabarov, az orosz felsőházi külügyi bizottság első elnökhelyettese kevésbé volt lelkes a történelmi találkozótól, szerinte ugyanis Kim Dzsongun mindaddig nem megy bele a Koreai-félsziget atomfegyver-mentesítésébe, amíg ki nem épül a regionális biztonsági rendszer. Az orosz politikus szerint ehhez időre és kezes országokra lesz szükség.

Bevezető szöveg tartalom oldalon:

Kedden a világ Donald Trump amerikai elnök és Kim Dzsongun észak-koreai vezető szingapúri találkozására figyelt. Az esemény mindenképpen a történelem lapjaira kerül, az eredménye és hosszú távú hatásai még kérdésesek. Hétfőn *Vlagyimir Prjahn*, Oroszország nyugalmazott nagykövete, az Orosz Állami Bölcsészettudományi Egyetem professzora tartott előadást *Ázsia és Északkelet-Ázsia helyéről a globális biztonsági rendszerben* címmel a Külügyi és Külgazdasági Intézetben. A magyarul jól beszélő Prjahn előadása elején hangsúlyozta, az általa elmondottak nem szükségszerűen tükrözik a hivatalos orosz álláspontot.

Forrás URL:

https://alfahir.hu/2018/06/12/vlagyimir_prjahn_azsia_eszak_korea_szingapur_donald_trump_kim_dzsongun_kulugyi_es